

PIIRKAT

Kun joku yhdistys tai seura saavuttaa 15 vuoden iän, on sillä takanaan moninainen ja tuloksekas toiminta edustamansa toiminnan piirissä. Muuten se olisi jo tarpeettomana hävinnyt yhdistysrekisteristä antaakseen tilaa uusille yrittäjille. Urheilun ja voimailun sektorilla toimivalle seuralle riittää kyllä näillä seuduilla työtä, kun vaan riittää intoa ja työntekijöitä. Pirkat on saanut runsaasti molempia toimintaansa siivittämään ja kaikesta tästä lausummekin parhaat kiitoksemme kaikille, kaikille puuhaihmisillemme ja urheilu- ja voimailuwäellemme.

Pirkat on ensimmäisen 15 vuoden toimintansa aikana säilyttänyt sen laajan toimintasektorin, joka seuran perustamisen aikoina keväthelmällä 1958 otettiin ohjelmaan. Siinä suhteessa Pirkat on edelleenkin tyypillinen monitoimintaseura. On tietenkin selvää, että lajeja joudutaan tulevaisuudessa supistamaan, mutta moninaisen toiminnan ansiosta tuntee seuramme koko urheilun ja voimailun kentän aika perusteellisesti ja voi tämän tuntemuksen pohjalta lähtien perustaa tulevankin toimintansa hyvän asiantuntemuksen ja tarpeeksi laaja-alaisen liikuntalajikokoelman varaan.

Kun Pirkkojen väki on kuluneiden vuosien aikana koonnut edustamansa alan toiminnalle miljoonien nykymarkkojen summan ja luovuttanut vuosittain tuhansien ilmaisten työtuntien tulokset työhön terveen ja yhteiskuntaa rakentavan nuorison hyväksi, on sillä mielestämme myöskin oikeus odottaa, että yhteiskunta omalta osaltaan huolehtii siitä, että urheilu- ja voimailutilat ja mahdollisuudet Vantaan kunnan alueella ja etenkin sen länsiosassa entisestäänkin paranevat.

Tässä uskossa Pirkkojen väki edelleenkin tahtoo olla mukana työssä, jota se jo 15 vuoden ajan on parhaansa mukaan tehnyt ja kutsuu täten mukaan jokaista, joka vähänkin tuntee omakseen työn urheilun, voimailun, kuntoilun sekä henkisen ja kehollisen hyvinvoinnin edistämiseksi. Kiitoksemme kaikille mukana olleille tähänastisesta ja tervetuloa mukaan vircään tulevaisuuteen.

20. 2. 1973

Kauko E. Waris

KUN EI RAHAT RIITÄ

Rahaa hankitaan, sitä tarvitaan, sitä k u l u u. Seuran monivuotisena rahastonhoitajana tiedän, että tällaisenkin pienen urheiluseuran toiminta vaatii onnistuakseen runsaasti rahaa. Toiminta on usein suorastaan rahasta kiinni. Kauppala kyllä avustaa, mutta se ei vielä riitä. Rahavaroja hankkiakseen seura harjoittaa monenlaista toimintaa. On latotansseja kesällä ja veikkauskuponkien vastaanottoa ympäri vuoden. Toivonkin kaikkien, jotka kannattavat sitä ajatusta, että lapset vedetään edes muutamaksi hetkeksi

pois jengeistä urheilun piiriin, vievän aina veikkauksensa Hämeenky-
län Elantoon tai Askiston K-valin-
taan. Nämä molemmat liikkeet
ottavat veikkauksia vastaan Pirkko-
jen hyväksi. Tällä hetkellä on myös
menossa parin kuukauden ajan yleinen rahankeräys seuran toiminnan tukemiseksi. Keräys toimitetaan nimismiehen luvalla. Toivomme runsaasti lahjoituksia, sillä onhan tämä vaivattomin tapa tukea seuran toimintaa.

Seuran rahavirroista antaa hyvän kuvan Pirkkojen tulostase v. 1972:

Kulut:

Poistot	227,34
Yleiskulut	1945,11
Yleisur.jaoston kulut	668,35
Hiihtojaoston ,, ...	663,18
Palloilujaoston ,, ...	4844,75
Painijaoston ,, ...	2012,26
Leirin ,, ...	1284,28
Nuorisajaoston ,, ...	1242,12
	<u>mk 12887,39</u>

Tuotot:

Avustukset	2500,—
Juhlatuotot	4911,69
Jäsenmaksut	612,50
Veikkaustuotot	3884,21
Korot	198,02
Verr.puk. myynn.	25,85
	<u>12132,27</u>
Tappio	755,12
	<u>mk 12887,39</u>

PIRKAT JA JÄÄKIEKKO

On jo runsaat 10 vuotta vierähtänyt siitä, kun ensimmäiset autot lähtivät viskaamaan Pirkkojen juniorijoukkuetta piirin sarjaotteluihin. Muistimme mukaan tuo peli pelattiin Velodromilla HIFK:n ja Pirkkojen D-junioreiden välillä. Tuloksesta ei ole varmuudella jäänyt muuta mieleen kuin, että taisi ensimmäinen kausi mennä niin, että tuskinpa kertaakaan joukkueemme sai kiekkoa vastustajan selän taa. Mutta innostuksessa eivät sen aikuiset pelaajat jääneet jälkeen nykyisistä kiekon leipojista. Jääkiekko kiehtoi jo tuolloin omalaatuisella tunnelmallaan ja rajulla tyylillään. Ne pojat, jotka silloin aloittelivat ovat nyt Pirkkojen miesten joukkueen runkona ja kruunasivat viime vuonna tähänastisen toimintansa voittamalla Helsingin piirin B-junioreiden cupin. Nykyiset juniorit ovat pitäneet huolen siitä, että joukkueemme pelaa ensi vuonnakin B-junioreiden valiosarjassa. Kun ottaa huomioon, että sarjan muut joukkueet ovat Jokerit, HIFK, TJV, HJK sekä joku karsintasarjoista nouseva joukkue, niin voidaan kai todeta, että oikealla tiellä ollaan.

Mitä sitten käytännössä merkitsee mukanaolo näinkin kovassa porukassa. Se ei ole lyhyesti kerrottavissa muuta kuin pääpuitteiltaan. Harjoituskausi alkaa jo edellisenä keväänä eli keväällä 1972 tämänkin vuoden b-junioreilta. Jäiden puute tahtoo vain tulla väliin. Sitten varsinaiset kuivaharjoittelut juoksuihminen, punttiohjelmiseen ja kuntopeleineen alkavat elokuun alussa ensin 2 kertaa viikossa lisääntyen ja rasitusmäärän kasvaessa aina 4 kertaan viikossa marraskuussa. Kerran kahdessa viikossa jouduimme käymään harjoituksissa Forssan jäähallissa, joka lysti maksoi kerralta 140,— + kyydit, jotka kuitenkin viime syksynä Toivasen Eskon sitkeän toiminnan ansiosta saimme rahoituksen osalta lahjoituksina ja kyytien osalta talkoohengessä hoide-
tuiksi.

Väliin koetettiin järjestää harjoitusotteluita ja siinä välissä teimme pelimatkan Raumalle Lukkoa ja Säppiä vastaan. Kun jäät vaan antoivat odottaa itseään, ja kun oli koetettu jäädytystä yöllä ja päivällä, lähdimme hiomaan kynsiämme Kiskoon Myllyrinteiden huvilalle. Siel-

lä olikin sitten hyvät jäät ja kalliorannat vahvana kaukalon reunana. Tosin matkan tappioiksi on laskettava runsaat kiekkomenetykset niiden häipyessä Ahdin valtakuntaan Kiskojärven Liipolan lahden haukien ihmeiksi rantasulista. Sen jälkeen on ollut suunnilleen tasaisin väliajoin otteluita ja otteluiden peruutuksia, yhteensä 20 koitosta niiden jäähalliseurojen kanssa. Ja tuloksena on ollut säilyminen tässä kovassa porukassa ja hävittyjä otteluita, voitettuja otteluita ja tasapelejä. Pisteitä sarjassa saimme kokoon näillä tietämällä n. 10 kpl ja voiton ja tasapelin sekä tappion esimerkiksi pronssimitalille yltäneestä joukkueesta.

Joukkueen kokoonpano on ollut B-junioreiden osalta seuraava: maalivahtina Jarmo Toivanen, ykkösketju: puolustajat Raimo Mäntynen ja Timo Pakarinen, hyökkääjät Arto Heiskanen, Jari Laine ja Reijo Hyytiäinen, kakkosketju: puolustajat Eero Tikkanen ja Jouni Lindblad, hyökkääjät Pertti Puustinen, Reijo Hänninen ja Pekka Koskinen, kolmosketju: puolustaja (sekä myöskin välillä ykkösketjun hyökkääjä) Jari Kuivanen, hyökkääjät: Hannu Sal-

mi, Jukka Riihimäki, Jorma Silvennoinen, Juha Sandberg, valmentajana Kauko Waris ja huoltajana Esko Toivanen. Lisäksi on ansiokkaasti toiminut kuljettajan ja toimitsijan tehtävissä joukko poikien isiä, sekä Rauno Myllyrinne, Onni Leskinen, Reijo Piskunen, Maarit Paajanen. Lisäksi olemme kiitoksen velkaa Vapaalan urheilukentän vahvistimistareille, jotka ovat suhtautuneet touhuumme kaikkea kiitosta ansaitsevalla tavalla.

Miesten joukkueen sarja on vielä monien peruutusten vuoksi kesken pelaamisen, joten siitä ei vielä ole tuloksia kerrottavana, mutta joukkueen kokoonpano on ollut seuraava: maalivahtina Kari Rantaniitty ja Ville Valkama sekä pelaajina Seppo, Heikki ja Pertti Stark, Ari ja Martti Pyykkö, Hannu Sandell, Seppo Mäntynen, Jouko Syrjä, George Schohin, Juha Piisku, Jarmo Pohjanlehto, Harri Lahtinen, Juhani Aro ja Kai Toivola. Ennakotietojen mukaan joukkue tulee sijoittumaan sarjansa puoliväliin.

Ensi vuonna jatketaan B-junioreiden ja todennäköisesti A-junioreiden sarjassa. Nyt jo keväällä kaikki halukkaat mukaan.

Olavi Lukkanen:

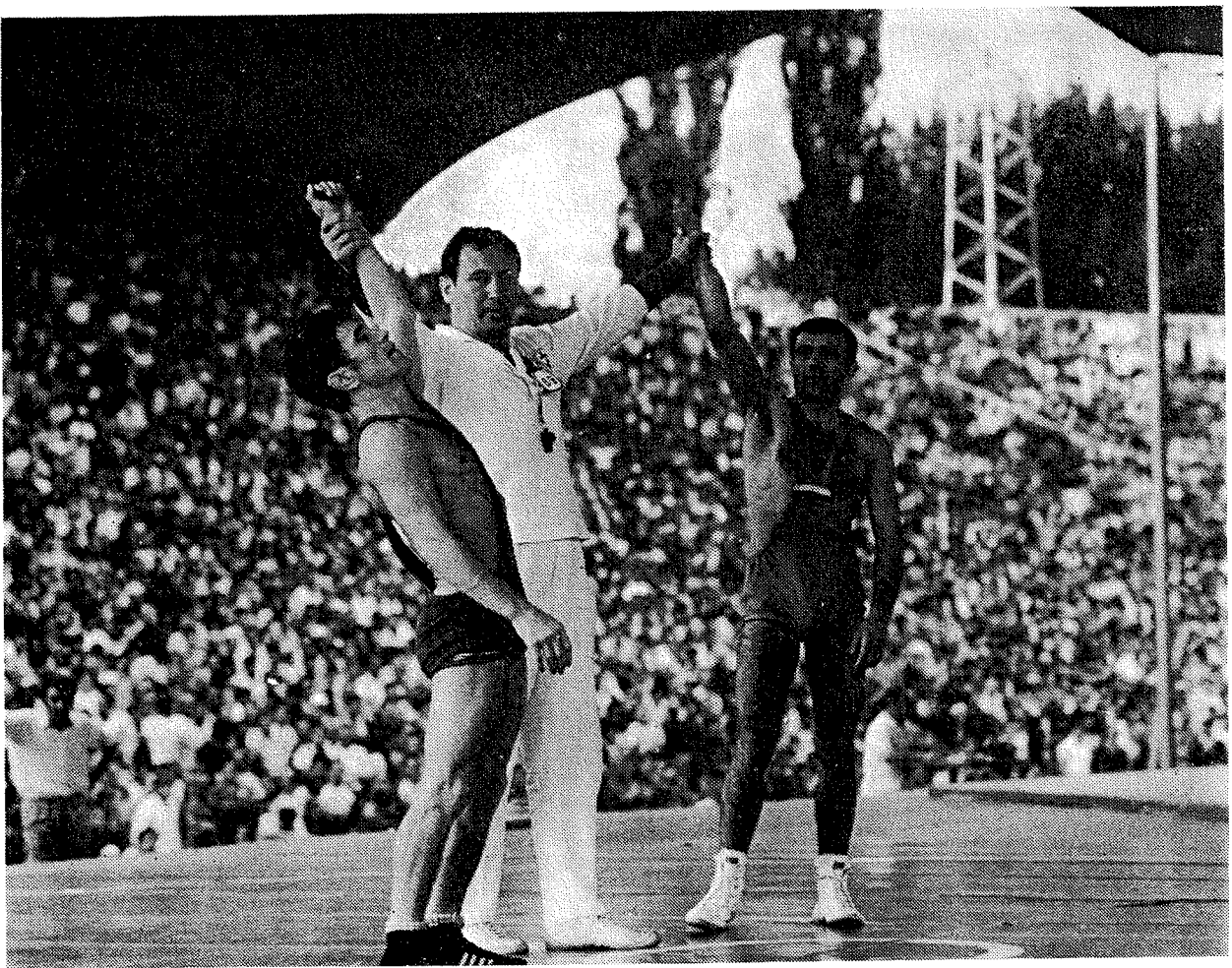
PIRKAT PAINIMATOLLA

Joka asiassa on omat alkuvaikeutensa, olkoonpa kyseessä vaikkapa urheiluseuratoiminta. Niinpä on ollut Pirkkain painijaostollakin omat synnytystuskansa.

Aluksi oli tilanpuute, mattopula sekä monta muuta vaikeutta, kunnes Erkki Toivolan suhteiden ansiosta vuorineuvos Viima järjesti painijoille hienot harjoitustilat Hämeenkylässä kartanon suojiin.

Hymy on herkässä painijaoston pojilla. Syy: se hyytyy usein vastustajalta! Kuvassa takana vas. jaoston puh.joht. Pentti Lehtonen, ottelujen järjestäjä Jaakko Toivola ja jaoston monivuotinen siht. Väinö Lahtinen. Edessä vas. siht. ja valmentaja Olavi Lukkanen. Oikealla päävalmentaja Ville Viertola.

Lahjomaton Lasse Toivola MM-painituomarina Sofiassa v.-71.

Toivolan veljesten tehokkaan toiminnan lisäksi on jaostossa toiminut monivuotisena puheenjohtajana Veiko Väre ja hänen jälkeensä on pallilla istunut Lasse Toivola, kansainvälisenä painituomarina tunnettu kaveri.

Jaoston sihteerin tehtävistä on jo vuosikaupalla huolehtinut Väinö Lahtinen.

Kokouksen pöytäkirjoissa ilmenee hänen hämäläinen tyyliinsä tuoda asiat lyhyesti ja asiallisesti esille.

Nyt Väinö Lahtinen on luovuttanut kynän ja kansion uudelle kaverille. Kiitos Lahtiselle pitkäaikaisesta työstä!

Puheenjohtajannuijan varteen on myös vaihtunut mies. Lasse Toivola on, valitettavasti, monien valtakun-

nallisten painitehtäviensä vuoksi jättänyt meidät puheenjohtajan ominaisuudessa.

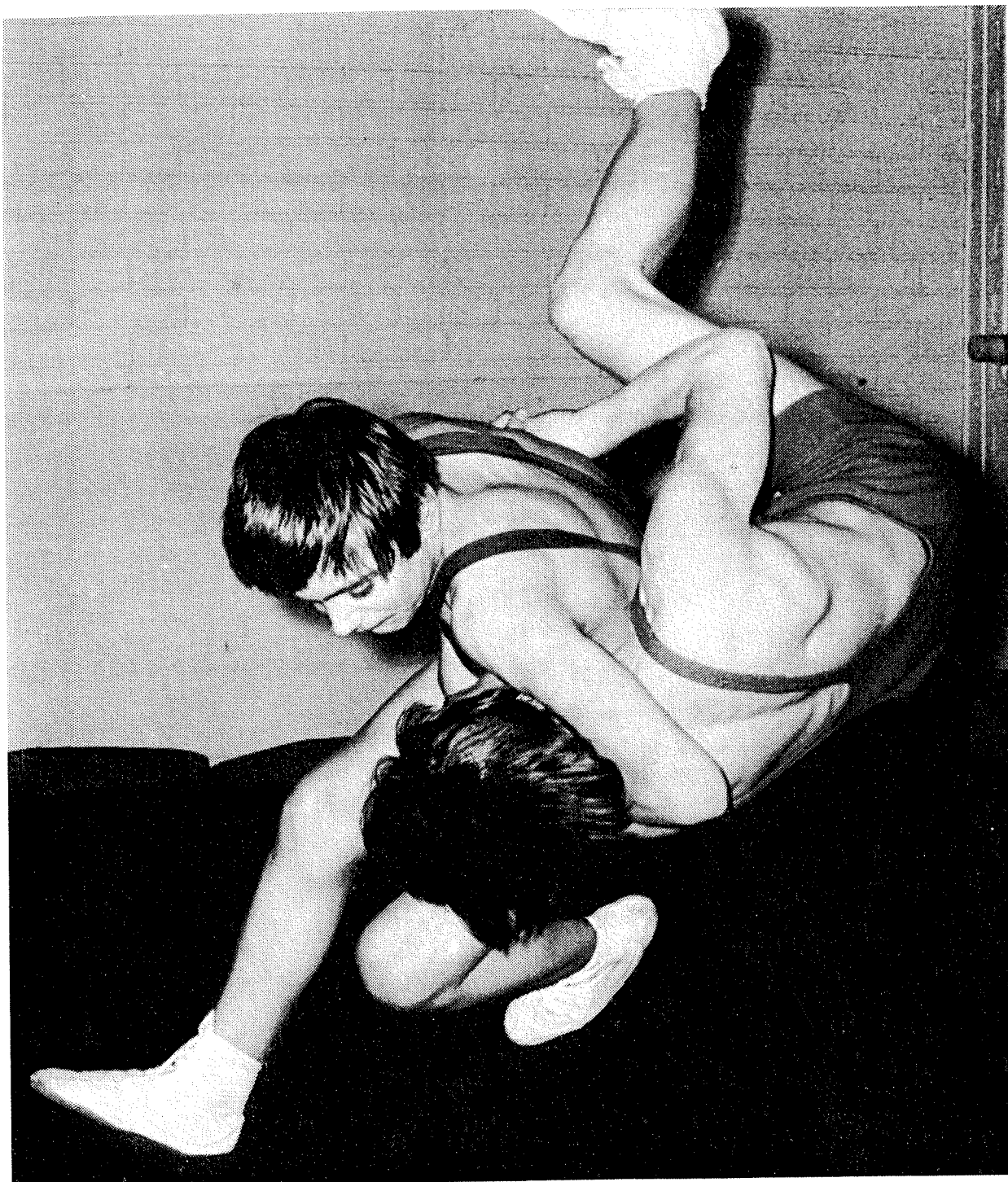
Varapuheenjohtajana hän on vielä jaostomme toiminnassa, siispä kiitos Lasselle!

Jaoston puheenjohtajana on nyt uusi ja tarmokas mies, Pentti Lehtonen. Hän on tunnontarkka ”milliville” joka asiassa. Luotamme hänen ja toivomme kestävyyttä tehtävässään.

Painijaostomme valmentajana on edelleen uupumaton Viljo Viertola. Jos kukaan niin hän jaksaa puurtaa Pirkkojen hyväksi. Kaksi kertaa viikossa, vuodesta toiseen poikien kanssa painisalilla ja tämän lisäksi hiihtojaostossa laduntekijänä sekä kilpailukoneistossa. Painituomariksikin

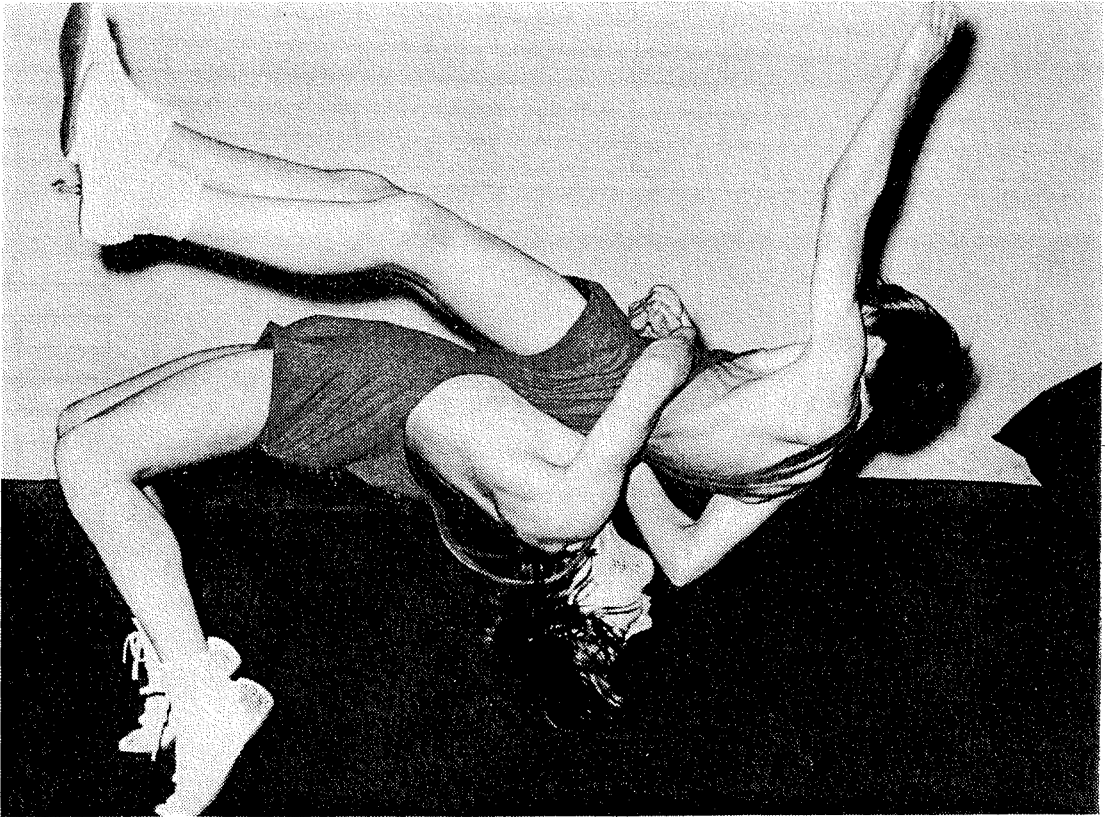
”Painijoiden parhaat palat”

Lukkasen Pekan nappiin osunut niskalenkki.

Viertolan Ekin "linkkari".

Ari Lehtosen puhdasoppinen takavyö.

hän vielä ehtii moniin piirinkilpailuihin ja jopa valtakunnallisiin arvokilpailuihinkin.

Viljo Viertolan käsien läpi on käynyt monen pojan tie palkintopallille. Mainitsen tässä ensin aikaisemmat saavutukset.

Järvisen Suomenmestaruudet, Eero Väreen Suomenmestaruus ja Himberg-mitali, Henry Väreen piirinmestaruus.

Eikä jälkikasvukaan kalpene saavutuksissaan.

Markku Kalttonen, SM-hopeaa Joensuussa -72 ja piirinmestaruudet sekä Pirkkain paras urheilija v. -72. Heikki Stark, SM-hopeaa oppikoulujen mestaruuskilpailuissa Ilmajoella, pronssia Joensuussa -72 ja piirinmestaruudet. Pertti Stark, pronssia oppikoulujen SM-kilpailuissa Ilmajoella ja piirinkilpailuissa mitaleilla. Jarmo Toivola, Himberg-mitali v. -72, sekä piirinmestaruus sarjassa 57 kg. Ari Lehtonen, piirinmestaruus, Suur-Helsingin mestaruus ja Montosen palkinto kilpailujen teknillisimpänä poikana. Heikki Hellgren, piirinmestaruus v. -72. Sitten porukan kuopus, Pekka Lukkanen. Pekalla on myös Himberg-mitali ja piirinmestaruuksia peräti 6 kpl, niistä yksi jo miesten kilpailuista. V. -71 Pekka Valittiin Pirkkojen parhaaksi urheilijaksi ja sai ensimmäisen kiinnityksen Kauko Wariksen pokaaliin.

Näihin poikiin ei rajoitu Villen tallin painipojat, sillä hänen omat poikansa Erkki ja Risto ovat jo ennättäneet saavuttaa monta PM-mitallia, sekä piskuinen Jari Kettunen, jossa on tosi ainesta kunhan ikää ja vartta varttuu. Kaiken kaikkiaan matolla hyörii 20—30 poikaa joka viikko.

Loppukaneettina haluaisin mainita Viljo Viertolasta, että hän on poikiensa mukana suremassa häviön kalkit ja iloitsemassa voiton maljat, toisin sanoen kuivaamassa molemmat tipat silmäkulmasta. Tuhannet kiitokset Viljo Viertolalle jaoston puolesta!

Hämeenkylässä yhteiskoululle perustettiin v. -72 Etelä-Suomen ensimmäinen painikoulu. Se toimii tavallaan Pirkkojen painijaoston sisällä. Koulun rehtorina on voim. opettaja Pentti Paatsalo, valmentajina Viljo Viertola, Ahti Toivola ja Olavi Lukkanen. Koulun voimaharjoittelusta huolehtii Pentti Lehtonen.

Kun katselemme aikaa taaksepäin ja toteamme saavutukset, voimme olla jopa ylpeitä, sillä kahtena vuotena olemme olleet Helsingin piirin paras poikapainiseura pistekilvassa, ottaen huomioon, että mukana ovat piirin painin erikoisseurat.

Näissä merkeissä toivotamme jaostollemme onnea ja menestystä, ja samalla onnittelemme 15 vuotiasta Pirkkaa.

PALLOILUTOIMINTAA

Palloilu on vuosien mittaan kerännyt runsaasti nuoria harrastajia mukaansa, mikä onkin varsin ymmärrettävää, koska se on varsinaisesti ainoa joukkourheilumuoto seurassamme.

15-vuotisen toimintamme aikana on seurassamme harrastettu: Jalkapalloa, jääkiekkoa, koripalloa, lentopalloa, pesäpalloa ja pöytätennistä. Pienen urheiluseuran mahdollisuudet itse kilpailutoiminnassa ovat

varsin rajoitetut ja niinpä eivät seuramme palloilijat ole voineet liiaksi "pröystäillä" saavutuksillaan.

Seuraavassa kuitenkin yhteenveto kilpailullisista saavutuksistamme palloilun saralla.

Jalkapalloilun kilpailutoimintaan lähdimme mukaan v. 1960 ja osallistuimme Helsingin piirin sarjoihin aluksi yhdellä miesjoukkueella, vuodesta 1962 kahdella miesjoukkueella ja vuodesta 1963 juniorijoukkueella. Miesten 1-joukkueen paras saavutus on vuodelta 1967, jolloin saavutimme ensimmäisen sijan Helsingin piirin sarjan III:n luokan 1-lohkossa ja nousimme II:seen luokkaan.

Miesten 2-joukkue ylty kaksi kertaa vastaavasti IV-luokassa toiseksi vuosina 1963 ja 1964.

Juniorijoukkueet eivät ole erikoisemmin sarjoissaan menestyneet. C-juniorien paras saavutus on viides sija vuodelta 1966 lohkoissaan, B-juniorien vastaavasti neljäs sija vuonna 1969 ja d-juniorien niinkään neljäs sija vuonna 1967.

Suomen-Cup-kilpailuun miehet osallistuivat neljänä vuonna, mutta

toista kierrosta pitemmälle emme päässeet.

Toinen varsinainen kilpailumielessä harrastettu laji on jääkiekko. Jääkiekossa on alusta alkaen asetettu pääpaino junioritoiminnalle ja tulokset ovat myös sen mukaiset.

Jääkiekko otettiin seuramme ohjelmaan kilpailumielessä vuonna 1964 ja ovat parhaat saavutuksemme eri joukkueiden kohdalla seuraavat: Miesjoukkueemme saavutti vuonna 1965 lohkossaan neljännen sijan, b-juniorit vuonna 1970 neljännen sijan, c-juniorit voittivat lohkonsa vuonna 1969 ja d-juniorit tulivat toiseksi vuonna 1968. Viime vuonna voittivat b-juniorit cup-kilpailun ja c-junioritkin pääsivät loppuotteluun saakka.

Lentopallon kilpailullisesta toiminnasta ovat vastanneet naiset, jotka ovat olleet mukana Lentopalloliiton perussarjassa ja kesä-cup kilpailussa, sekä H:gin piirin sarjassa. Paras saavutus on kolmas sija Lento-

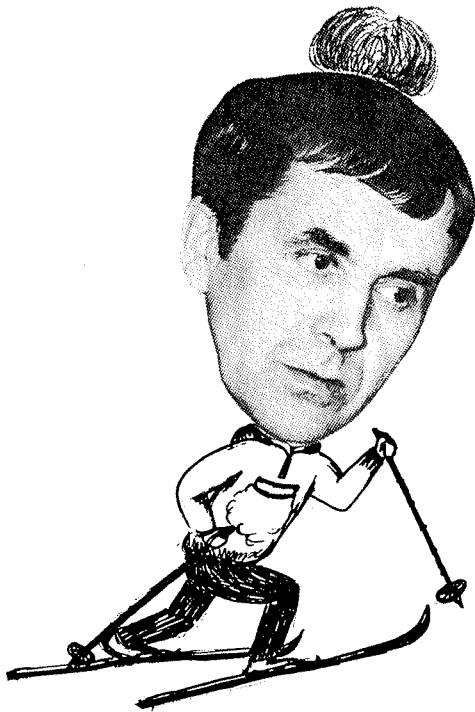
palloliiton perussarjassa. Varsinaisesti lentopallo on kuitenkin lyönyt itsensä läpi varttuneemman väen kuntopalloilunmuotona. Talvikaute-
na se kerää kaksi kertaa viikossa keskimäärin kaksikymmentä innokasta harrastajaa mukaansa.

Muita alussa mainitsemiani palloilulajeja: pesäpalloa, koripalloa ja pöytätennistä on aikaisemmin harrastettu seurassamme, mutta nykyisin ei näillä lajeilla ole harrastajajoukkoa.

Kuluvana vuonna näyttää siltä, että kilpailullinen toiminta keskittyy vain jääkiekkoon ja vastaavasti varttuneemman väen kuntoliikunta lentopallon pariin.

Ehkäpä tämä suppea katsaus antaa lukijalle palloilun tiimoilta sentään jotain, ainakin tiedon siitä, että palloilijatkin ovat vuosien mittaan yhtenä renkaana kuuluneet meidän kaikkien yhteiseen urheiluseuraamme.

SUKSIEN SUIHKETTA

Hiihtotaito on kulkenut perintönä sukupolvesta toiseen aina ensimmäisten esi-isiemme ajoista alkaen täällä sankkametsäisessä Suomessa. Hiihtäminen oli pakon sanelema kulkutapa maahamme saapuneilla ensimmäisillä suomalaisilla heimoilla tietömissä erämaissa. Vain suden ja ketun viitoittamat polut olivat käytettävissä niin erämiehillä kuin heimosotureillakin. Muistettakoon sellaiset nimet kuin Juho Vesainen ja karhunkaataja Martti Kitunen.

Myöhemmässä vaiheessa ruvettiin sitten järjestämään tasamaahiihtokilpailuja, jotka pidettiin yhteislähdöllä järven jäällä. Siihen aikaan oli erittäin suuri kunnia voittaa tällaiset kilpailut, ja voiton tuoma maine kulki kauas.

Sukset olivat tuolloin n. 3—4 metrisiä ja molemmat päät oli varustettu kärjillä. Kuulusimmista ”suksimerkeistä” mainittakoon nk. haapavetiset. Näin pitkiä suksia olisi ollut hankala kääntää, mutta se ei ollut tarpeenkaan. Lylynlykkijä nimittäin kääntyikin itse ja lähti liukumaan sivakoillaan päinvastaiseen suuntaan.

Myöhemmässä vaiheessa ruvettiin sitten huomaamaan maastomme tarjoamat verrattomat murtomaahiihtomahdollisuudet. Suksia lyhennettiin ja jätettiin toisesta päästä kärjet pois.

Kuinka lienee Luoja muistanut erikoisesti meitä hämeenkyläläisiä järjestäessään meille mainiot hiihtomaisemat. Onhan meillä täällä jokaiselle sopivaa nousua ja laskua, joissa voi kokeilla ruumiillista kuntoaan ja tasapainonsa tarkkuutta. Olemme valmiit tarjoamaan näitä

”luontoisetujamme” myös muitten seurojen tyttöjen ja poikien käytettäväksi.

Tulkoon mainituksi, että seuramme kilpailutoiminta alkoi 15 vuotta sitten hiihtokilpailuilla. Heti alkuun järjestimme piirikunnalliset hiihdot. Katkeamattomana ketjuna olemme joka talvi pitäneet tämän suuruusluokan kilpailuja. Toivottavasti ketjun silmukat yhä lisääntyvät!

Alkupuolella oli hiihtotoiminta varsin vilkasta seuramme jäsenten keskuudessa. Saimmepä silloin tällöin piirimestaruuksiakin sekä runsaasti muita hyviä sijoituksia. Eten-

kin ”tiilenpuristajien” joukosta löytyi monta kovaa menijää. Viime aikoina ei seuramme hiihtokärki ole ollut mitenkään hohtava, mutta osanottajien määrä on ollut suuri. Olemmekin pysyneet viimeiset neljä vuotta hiihdossa 2. luokan seurana.

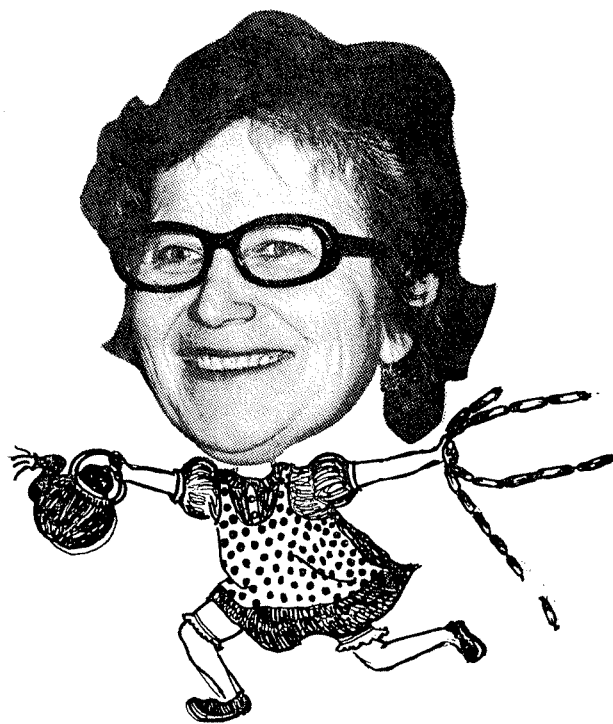
On kuitenkin muistettava, että pääasiallan ei ole kilpailu ja voitto, vaan harrastuksen herättäminen ja sen ylläpitäminen nuorison keskuudessa. Hiihdosta kiinnostuneen, mutta kilpailumielessä ladun jättäneen väen toivotamme tervetulleeksi henkilöpulaa potevaan toimitsijajoukkoomme!

Olen usein tuuminut, mitä tekee se nainen niin urheiluseurassa kuin muissakin hommeleissa, joka ei osaa eikä haluakaan huitoa tai pauhata aktivistina hänen herransa vanavedessä.

En saa mielestäni pois tarinaa, joka kertoo Noan arkinrakennuspuuhista ja vedenpaisumuksesta.

— Kuuliaisena miehenä rupesi Noa arkkiin rakentamaan ja valmiiksi saatuaan täyttämään. Vaan mikä paha lienee miehen mieleen mennyt; kun tuli käärmeen kohdalle ja tokaisi, ettei tuo liene suurikaan synty, jos sen verran ”ukaasia” laimin lyö, että jättää mokoman ottamatta, koska se eläimenäkin on vähän niin ja näin. Tuo Noan arkkitouhun vajavaisuus, ynnä käärmeen tarpeellisuus paljastui sitten siellä Araratin vuorella, kun tehtiin tärkeä havainto. Noalle oli sattunut jäämään arkin pohjaan juuri sopiva oksanreikä, mihin käärme oli päänsä ahtanut ja — siunatussa tilassa kun oli, eipä liero mokoma päässytäkään kiemurtelemaan sisälle. Niin ollen tietämättään toi pelastuksen Noalle ja hänen perhekunnalleen, kun myös kaikille, jotka arkissa oli. Olisi var-

maan ollut katsomisen arvoinen tuon Arkki-Isän julkisivu, kun hän pienoisella ylpeydellä tarkasteli kätensä tekoja ja sitten huomasi, missä liero häntänsä heilutteli.

”Aina tukka tulessa . . .” eli Annikki Lahtinen, Pirkkojen puuhaihminen vauhdissa!

Oli nyt miten oli, mutta siitä en pääse mihinkään, kun ajattelen naisen osaa. Kaikissa vapaaehtoisissakin puuhissa se on — käärmeen osa oksan reiässä. Nainen on yksi niitä kummallisimpia matoja, joka tuppaa päänsä milloin mihinkin. Ja on hyväkin, että tuppaa.

— Jos ei tuppaisi, niin kyllä sitä ”äyskäröimistä” riittäisi. Tottakai tuumit, ettei varpaiden kastuminen niihin maailman ihmeisiin kuulu. Niinpä myönnän, ettei kuulukaan, mutta mitenpä sitten suu pannaan, kun vesi nousee polven yläpuolelle. Silloin ollaan jo katastrofin partaalla.

Kaiken pelastukseksi ja yhteiseksi hyväksi on tehty tuo NAINEN. Hän se on kaiken järjellisen seuratoiminnan ulkopuolinen jäsen, kuitenkin pää tukevasti oksanreiässä odottaen, valmiina heti, missä milloinkin tarvitaan.

Jos sanon vielä, että on onnellista tiedostaa naisen välttämättömyysnäissä urheiluseuran kiemuroissakin, voin mitä sydämellisimmin toivottaa PIRKOILLE pirteätä 15-vuotisjuhlaa ja reipasta jatkoa yhä lisääntyville vuosille.

VH.

KATSON TAAKSEPÄIN . . .

Seuramme keulamiehenä on puheenjohtajan nuijaa perustamisesta asti kunniakkaasti heilutellut Kauko Waris. Sihteerin tehtäviä ovat hoitaneet seuraavat henkilöt: Kalevi Laaksonen vuosina 1958—1961, Reijo Metsola vuosina 1962—1965, Varpu Turtiainen (Rautto) vuonna 1966, Eero Väre vuonna 1967 ja Sirpa Toivola vuosina 1968—1972. Rahakirstusta ovat huolehtineet vuonna 1958 Lassi Toivola, vuosina 1959—1965 Väinö Heinonen ja vuosina 1966—1972 Väinö Kanerva. Kun puheenjohtaja ei ole ollut paikalla, ovat nuijaa heilutelleet varapuheenjohtajat seuraavassa järjestyksessä: Väinö Lahtinen vuosina 1958—

1963, Väinö Kanerva vuosina 1964—1965, Väinö Heinonen vuosina 1966—1968 (on siinä Väinöjä kerrakseen), Veikko Väre vuosina 1969—1970, Lassi Toivola vuonna 1971 ja Aarne Hellgren vuonna 1972. Muina johtokunnan jäseninä ovat olleet seuraavat henkilöt: Eino Pantsar, Jaakko Nuutinen, Ahti Toivola, Aune Kanerva, Lauri Jukka, Risto Lappi, Rolf Söderberg, Annikki Lahtinen, Veikko Partanen, Niilo Erola, Viljo Viertola ja Maarit Paajanen.

Seuramme urheilullisesti parhaat saavutukset 15 vuoden aikana ovat olleet seuraavat: Suomen mestaruuksia on saavutettu kaksi yleisurheilussa ja kaksi painissa, hopeamitaleita kaksi yleisurheilussa ja yksi painissa, pronssimitaleita kaksi yleisurheilussa ja yksi painissa. Piirin mestaruuksia on seuramme saanut 95, hopeatiloja 83 ja pronssitiloja 88. Lisäksi on Maalaiskunnan mestaruus, hopea- ja pronssitila on saavutettu hiihdossa. Seuraotteluita on ollut 44, joista voitettu 23 ja tappion karvasta kalkkia saatu juoda 19 kertaa. Maaotteluedustuksia on yleisurheilussa ollut 9 ja painissa kaksi. Yleisurheilun Euroopan Mestaruuskilpailussa on ollut yksi edustaja. Kansainvälisiä painituomareita on seurallamme ollut useita. Heistä parhaiten on menestynyt Lassi Toivola, joka on ollut

mukana Münchenin olympialaisissa sekä useissa MM- ja EM-kilpailuissa. Naisten keihäänheiton Suomen ennätystä on seuramme edustaja parantanut kolme kertaa ja vuonna 1962 on seuramme edustaja valittu Maalaiskunnan esimerkillisimmäksi urheilijaksi. Ei sovi myöskään unohtaa jalka- ja lentopalloilijoita sekä jääkiekkoilijoita, jotka ovat innokkaasti lajiaan harrastaneet, vaikka eivät mihinkään suurempiin saavutuksiin ole yltäneetkään. Paras saavutus jääkiekkoilijoilla on vuonna 1972 B-junioreiden piirin Cup-voitto.

Seuramme muusta toiminnasta mainittakoon seuraavaa. Nuorten kesäleirejä on pidetty heti alusta alkaen, ensin Tarmon kanssa yhteisesti Hangossa ja vuodesta 1965 omina leireinä Eerikkilän Urheiluopiston leirintäalueella. Leirit olympialaisineen, leirikasteineen ym. ovat varmaan jääneet monelle nuorelle mieluisiksi muistoiksi. Suurkisoihin on otettu osaa vuonna 1966 70 hengen voimalla ja vuonna 1970, kun kisat olivat Tampereella, oli osanottajia 35. Lisäksi olemme järjestäneet kansainvälisiä painikilpailuita, piirin mestaruuskilpailuita, kansallisia yleisurheilukilpailuita ym., mitä yleisseuran tehtäviin kuuluu.

”Raha ratkaisee” sanotaan laulusa. Sanonta pitää paikkansa myös jokaisen urheiluseuran toiminnassa, sillä ollakseen vireä urheiluseura se tarvitsee rahaa. Rahan hankintakeinoja on ollut mitä moninaisimpia. Alkuaikoina järjestettiin ohjelmallisia iltamia Hämeenkylässä. Iltamat sisälsivät mm. näytelmiä,

joista mainittakoon mm. ”Ah, hän suuteli”, ”Lämpimiä pusuja”, ”Hyviä perunoita”. Vierailijoina on ollut mm. Vesku Loiri, Sirkiät, Tapio Rautavaara ja ”Lontoon puputyöt”. Niin kuin yleensä iltamien lopuksi pistettiin tunti jalalla koreasti. Väinö Lahtisen päässä oli jo kauan aikaan pyörinyt aate, että löytyispä lähetyviltä jokin lato, missä voitaisiin järjestää tanssit. Löytyihän se lato ja TuKo:n myötävaikutuksella saatiin Hämeenkylässä tiilitehtaan lähetyviltä lato käyttööme. Kesällä v. 1960 soivat ladolla ensimmäiset sävelet tanssien merkeissä. Näin ”Latotanssit” pääsivät alkuun ja ovat jatkuneet joka kesä. Toivottavasti myös ensi kesänä musiikki jytää ladolla ja nuoriso kuin vanhempikin väki saa pistää siellä jalalla koreasti. Mikään rahapaja lato ei ole ollut, mutta aina sieltä joku ropo seuran kirstuun jää. Kiitokset niille lukuisille vapaaehtoisille, jotka vuodesta toiseen ovat jaksaneet ladolla talloissa, järjestystehtävissä ym. mukana olla. Veikkauksesta saatu asiamiespalkkio on ollut myös eräs tulonlähde, samoin erilaiset lahjoitukset, keräykset ja Disco. Tässä ne seuramme pääasialliset tulonlähteet ovat.

15 vuotta on seuramme siis toiminut. Välillä on oltu aallonpohjassa, mutta useammin on oltu vireitä ja toimintatarmoisia. Lapsuusvuotemme ovat siis takanapäin, murrosikäkin on ohitettu ja astuttu varttuneemman nuorison pariin. Toivottavasti yhteiseen hiileen puhalletaan yhä enemmän ja urheillullisesti saadaan vielä enemmän aikaa.

TYTÖT JA TENAVAT

”Maijan talli” eli urheilijatytöt perhekuvasa.

Kertoilenpa vähän tyttöjen ja tenavien toiminnasta. Aloitetaan tyttöistä. Tyttöjä on mukana toiminnassa 20—25. He käyvät yhteisissä harjoituksissa 2 kertaa viikossa maanantaisin kuntosalilla Hämeenkyk:lla. Torstaisin kokoонnumme Rajatorpan kansakoululla harjoitusten merkissä. Lisäksi on kuin itsestään siunaantunut meidän sakin hommiin joulujuhlaohjelman harjoittaminen. Voinkin todeta, että on ilo olla valmentaja näin aktiiviselle ryhmälle kuin nämä tytöt ovat. Suunnitelmina

kuluvalle vuodelle on, että tähtäämme yu:ssa H:gin piirin tilastoissa sekä piirin mest. kilpailuissa mahdollisimman hyvin saavutuksiin. Tyttöjen toiminnan arvostus on jo nousussa ja me haluamme näyttää mihin pystymme. Toivomuksena ja tavoitteena on, että pystyisimme hyvin kasvattamaan nuorisoamme ja että näistä tytöistä joku joskus kasvaisi siihen joukkoon, jolla on kunnia taistella kansainvälisillä kilpakentillä maamme edustajana.

Siihen uskoo ja sitä toivoo *Maija*

TENAVAT

Terhakasta tenavatoimintaa. Taustalla ohjaajat Hannele Pihlajaniemi, Barbro Schichmann ja Maarit Paajanen.

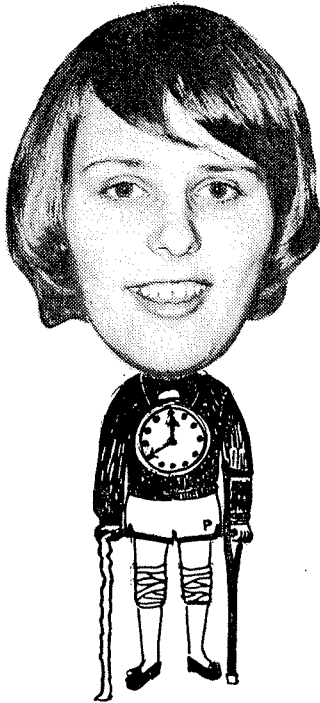
Olemme lähteneet uusille urille tänä seuran juhluvuonna ja käynnistäneet toimintamuodon ”Tena-
vat”. Tämä toiminta koskee alle kouluikäisiä eli juuri sitä Mattia, Maijaa ja Kaijaa, joka on kaikkein innokkain kaikkea puuhumaan, mutta jolla ei juuri toimintaa ole järjestetty. Tämä toiminta tapahtuu Rajatorpan kansakoululla torstaisin 17—18.00. Toimintaan kuuluu leikkiä, laulua, askartelua, jumppaa ja

kaikkea mukavaa. Tarkoitus on myös tulevaisuudessa pitää limsa- ja munkkijuhlat. Näin olemme ajatelleet tulevaisuutta, sillä näistä pienistä kasvaa niitä urheilijoita, jotka seuralle mainetta ja mitaleita aikanaan hankkivat. Näissä innokkaimmissa, näissä tenavissa, juuri näissä on Pirkkojen tulevaisuus.

Kaikki tenavat, salissa tavataan!

Maija

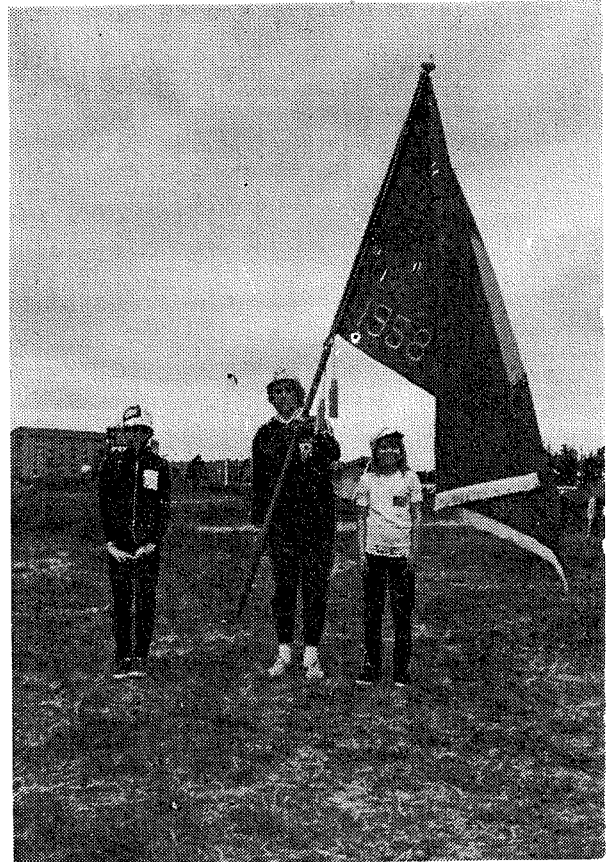
MENNYTTÄ MUISTELLEN

Me olemme toimineet v. -71 alkaen, joten jotain on jo aikaan saatu. Näistä saavutuksista tässä vähän kertoilen. Vuoden -71 päätaavoittemme oli Nuorten Suurkisat Tampereella, jonne meiltä matkasi 22 hengen iskukykyinen joukkue. Saavuimme Hippoksen telttaleirille, leirille, jossa oli viisi ja puolituhatta leiriläistä viettämässä reipasta leirijä urheiluelämää ja kokemassa kaikki se: reipas urheilumarssi aamuherätyksenä, lipunnosto, monipuolinen ohjelma, pitkät ruokajonot, nälkäiset ruokailijat, leirikilpailu esteen

ali, toisen yli, sitten punnerruksia, juoksua ja viimein maali. Ja hui pentumana koko kisoille päättäjäispäivän kisamarssi. Lähes 28 000 nuorta marssi läpi Tampereen urheilukaupungin. Junalla kotiin ja jälleen yhdestä leiristä oli vain muistot jäljellä.

Kesällä 1972 tavoite oli jo paljon korkeammalla ja kauempana; viikon

Urhea lippuvartio Tampereella v.-71.

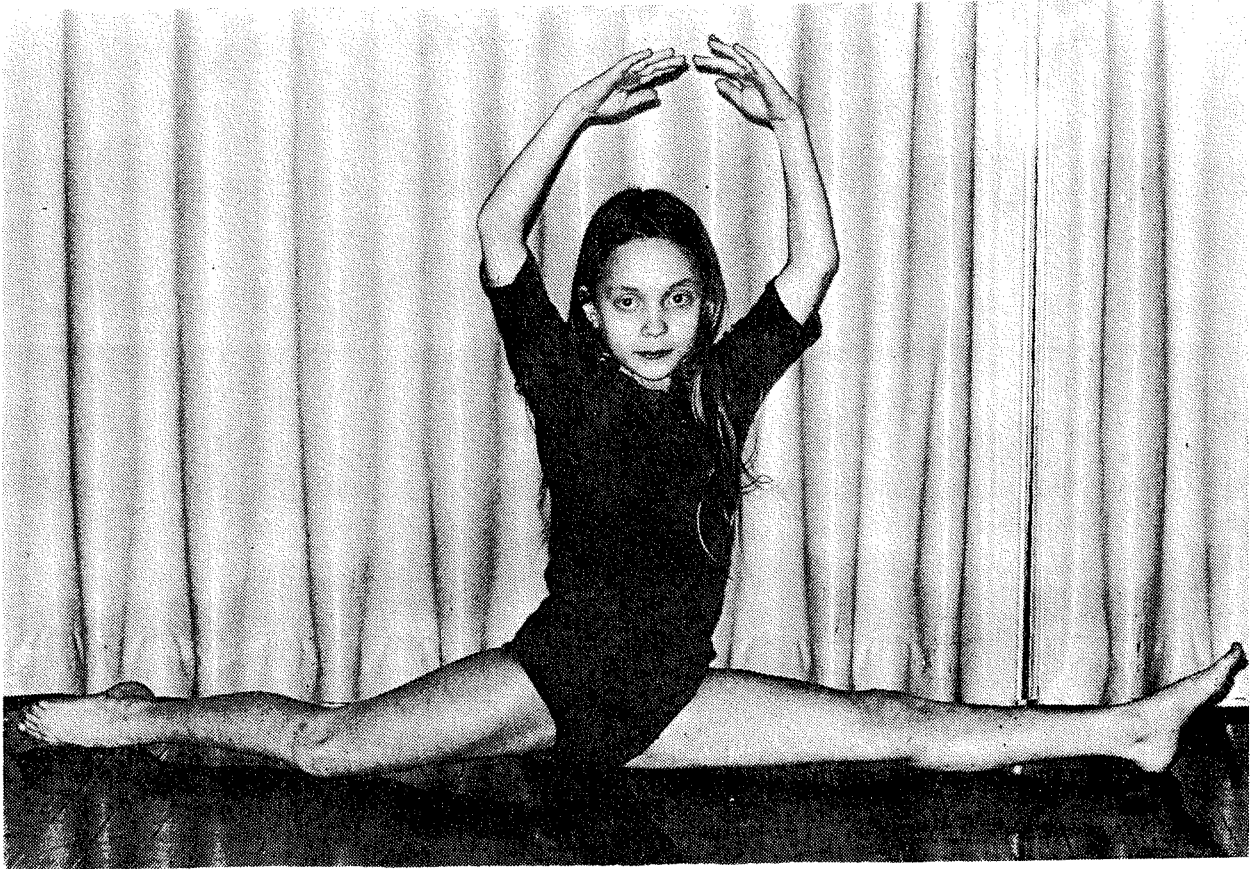
Pirkkojen iskujoukko Nuorison Suurkisoissa kesällä -71.

leiri Jerismajalla lähellä Muoniota. — Matkaa 1049 km, 12 tuntia junalla, 6 tuntia bussilla, hellettä. Viimein edessä Keimiotunturin juurella Jeris-maja, leiripaikkamme. Teltat pystyyn, lipunnosto, ruokajonaan, hei, hyvää ruokaa, lautaset tyhjenevät ja uudelleen täyttyvät. Illalla saunomaan ja Jerisjärven vilpoisiin aaltoihin karistetaan matkan pölyt. Paistetaan makkaraa takahuoneessa, juodaan limsaa päälle, nukkumaan. Seuraavina päivinä vallataan Keimiötunturi, tehdään retki vanhoille kalamajoille. N. 25 km patikkaretki, isot pojat eksyivät. Voi, juku! Niillä oli kaikkien eväät. Jäihän vielä viisi voileipää, puolikas mieheen. Yli 20 km matkaa jäljellä.

Kukaan ei ehdottanut takaisin kääntymistä. Kalamiesten kämpällä nälkäisimmät söivät ruisjauhoja, joivat vettä tunturijärvestä päälle ja matka jatkui. Aikanaan päästiin perille. Jokailtaiset sauna-uintireissut, paistettiin makkaraa ja lettuja takassa. Reippaita leiriläisiä ja kaiken huippuna Kake, Simppa, Tumpi, Jussi ja Maija, ne viisi urhoollista, jotka kaatosateessa valtasivat Pallaksen. He kaikki siellä sateessa, sumussa, Pallaksen vallanneina, ajatuksin me teimme sen. Moni oli Simpan kanssa samaa mieltä; parasta oli hyvä ruoka, kauniit maisemat, tunturien valtaukset ja kivat kaverit eli leirin henki. Me kaikki, jotka haikeina jätimme hyvästit Jerisma-

jalle, sen avuliaille johtajille Veikolle ja Martalle, me, jotka siellä saunoimme, uimme, tuntureja valtasimme ja poronlihaa söimme, jäimme ajatuksiin; tänne vielä palaamme! Olimme eläneet ainutlaatuisen viikon, nähneet meille tuntemattoman osan Suomen kaunista karua Lappia. Edessä oli pitkä kotimatka ja leiristä vain muistot jäljellä. Mutta varmaan monen meidän sydämessä sai Lappi paikan, joka

ei häviä. No niin, tässä olikin jo vähän menneistä, nyt vielä jokunen sana tulevista. Suunnitelmissa on 5 pv:än leiri Eerikkälässä, viikonloppuleiri Suomen Urh.opistolla sekä 20—30 hengen ”huutosakin” reissu Tukholmaan Suomi—Ruotsi yu-maotteluun. Toiminta jatkuu entistä vilkkaammin tänä seuran juhluvuonna. Jos olet kiinnostunut jaostomme toiminnasta, soita Maaritille puh. 6172835.

Ahkerä harjoittelu tuottaa kauniin tuloksen.

HARJOITUSVUOROT

Paini: Hämeenkyllän yhteiskoulun voimailusali. Tiistaisin ja torstaisin klo 18—20. Ohjaajat: Pentti Lehtonen Linnainen Linnaistentie 3, puh. 846566, Viljo Viertola Hämeenkyllä, puh. 846349, Pentti Paatsalo Vapaala, puh. 846430, Ahti Toivola Askisto, puh. 846806, Olavi Lukkanen Linnainen, puh. 846771.

Yleisurheilu: Vapaalan urheilukenttä kesäaikana 3x viikossa. Ohjaajat: Kauko Waris Vapaala Op.as. A 3, puh. 846692, Maarit Paajanen Vapaala.

Jääkiekko: Vapaalan urheilukenttä 4x viikossa (kun on jäätä). Ohjaajat: Kauko Waris, puh. 846692, Seppo Stark Vapaala, puh. 846272.

Hiihto: Kilpailuja ja harjoituksia sunnuntaisin (jos on lunta). Ohjaa-

jat: Niilo Erola Askisto, puh. 846570, Viljo Viertola Hämeenkyllä, puh. 846349.

Lentopallo: Hämeenkyllän yhteiskoululla maanantaisin klo 19—21, Rajatorpan kansakoululla torstaisin klo 19—21. Pelit on tarkoitettu perhepalloiluksi.

Tytöt: Rajatorpan kansakoulu: Torstaisin tenavat klo 17—18 ja klo 18—19 voimistelua isommille. Hämeenkyllän yhteiskoulun voimistelusali: Maanantaisin klo 17—18.30 kuntopiiriä isommille (yleisurheilijoille). Ohjaaja: Maarit Paajanen Vapaala.

Kesäaikana lentopalloharjoituksia Askiston kentällä. Tietoja antaa Vellamo Hellgren Askisto, puh. 846654.